

खिल° LA. (III) 92, 7. वीत° *keinem Zweifel unterliegend* RĀGA-TAR. 4, 53. स° *zweifelnd* KATHĀS. 12, 161. असंदेहम् *ohne Zweifel* Spr. (II) 182. न संदेहः (mitte im Satz ohne Einfluss auf die Construction) dass. MBH. 1, 6162. R. 1, 65, 24. 5, 1, 47. Spr. (II) 5628. MĀRK. P. 62, 24. S. 639, Z. 1 v. u. BHĀG. P. 1, 12, 17. VET. in LA. (III) 17, 7. VARĀH. BRH. S. 38, 2 (am Ende des Verses). eben so संदेहो नास्ति (R. 5, 1, 60) und नास्ति संदेहः (R. 5, 29, 14). — 3) *Gefahr*: सर्वत्रार्थाङ्गिनि संदेह एव HIT. 10, 14. किम् — समस्तसार्थस्त्वया संदेहे नियोजितः PAÑKĀT. 8, 21. श्रीरुरोक्तित संदेहम् Spr. (II) 179. मुहूर्द्धनं तथा रात्र्यम् u. s. w. युधि संदेहेदलास्थं को हि कुर्यात् 7454. जीवितव्य° *Lebensgefahr* 1827. घातम् HIT. 10, 11. — Vgl. निः°, प्राण° (auch PAÑKĀT. 91, 16), वैद्य° und संशय.

संदेहव n. nom. abstr. zu संदेह 2) SĀH. D. 295, 14.

संदेहालंकार m. eine best. Redefigur SĀH. D. 5, 4. 5. 295, 10.

संदेहालंकारि f. dass.: विषयो विषयी यत्र सादृश्यात्कविसंमतात् । संदेहोचरी स्यातां संदेहालंकारिण्य सा ॥ PRATĀPAR. 80, a, 6.

संदेह्य s. u. संदेह 1).

संदोल oder संदोला (von डुल् mit सम्; vgl. दोल) Bez. eines best. schwingenden Schmucks: स्वर्णचम्पकसंदोल adj. PAÑKĀR. 4, 8, 101.

संदोह (von 1. डुल् mit सम्) m. 1) *das Melken*: सर्वघोषस्य संदोहः क्रियताम् HARIV. 3818. लोकाः कामसंदोहाः Wellen, in denen Einem alle Wünsche gewährt werden (vgl. कामडुघ fgg.) BHĀG. P. 4, 21, 22. — 2) m. alle Milch einer Heerde: गवां शताद्वत्सतरी धेनुः स्याद्विशताद्वत्तिः । प्रतिम्वत्सर् गोपे संदोहश्चाष्टमे ऽहनि ॥ NĀRADA in MIT. 231, 5. 6. त्रिरात्रं चैव संदोहः सर्वघोषस्य गृह्यताम् HARIV. 3867. — 3) *Gesamtheit, Fülle, Menge* überh. AK. 2, 5, 39. H. 1411. HALĀS. 4, 1. घ-ङ्क° Ind. St. 8, 452. फाल° Spr. (II) 4884. अशेषकाला° (des Mondes) KATHĀS. 113, 25. कुरुविन्द° Verz. d. Oxf. H. 122, a, 35. मकरन्द° 139, a, 8. मयूख° BHĀG. P. 7, 10, 57 (pl.). 10, 32, 12. शर° 77, 14 (pl.). पुराण° 12, 13, 9. सुख° R. 4, 28, 5. मुखलावण्य° KATHĀS. 118, 162. आनन्द° DAÇAK. 27, 9. BHĀG. P. 10, 14, 37. 41, 9, 18. परमानन्द° SĀH. D. 2, 5. PAÑKĀR. 2, 3, 74. 5, 16. 56. सच्चिदानन्द° Verz. d. Oxf. H. 72, a, 3 v. u. des Versmaasses wegen voranstehend: नष्टसंदोहसंशयस्फोटन MĀRK. P. S. 658, Z. 8 v. u.

संदोह्य (wie eben) adj. zu melken: सुखसंदोह्या AK. 2, 9, 72.

संदृष्ट (von दर्श् mit सम्) nom. ag. der da sieht, — schaut NIR. 10, 26. BHĀG. P. 3, 5, 25.

संदृष्टव्य (wie eben) adj. den man sehen —, aufsuchen muss: कार्यघट्टं तया पुत्र संदृष्टव्यः सदैव हि MBH. 3, 14571.

संदाव (von 1. डु mit सम्) m. P. 3, 3, 23. Flucht (vgl. संदाव) AK. 2, 8, 2, 79. H. 803.

संघ (von 1. घा mit सम्) nom. ag. s. अङ्गिन°. संघा s. bes.

संघनाङ्गित् (सम्घनञित् Padap.) adj. so v. a. धनसंजित् Beute zusammengewinnend AV. 5, 20, 3. 13, 1, 37. 17, 1, 1.

संघ्य (von संघि), ष्यति 1) *zusammenfügen*: संघयामास तं जरासंघम् MBH. 7, 8224. Suçr. 1, 56, 14. einen Pfeil mit dem Bogen so v. a. auflegen: धनुर्गृहीत्वौपनिषदं महास्त्रं शरं क्षुपासानिशितं संघयीत (so bei POLBY st. संघीयत, welches ÇĀMk. durch संघानं कुर्यात् umschreibt) MUNP. Up. 2, 2, 3. in Verbindung bringen mit (instr.): स्वरेणा संघयेद्योगम् Ind. St. 2, 60. mit आत्मनि so v. a. sich Etwas aneignen: शमम् KĀM. NITRIS.

17, 28. — 2) *sich verbinden* so v. a. *sich aussöhnen, Frieden schliessen*: संघितुम् BHĀG. P. 9, 19, 9. — 3) *partic. संघित a) zusammengefügt*: जराया (eine Rāk shast) संघितो यस्माज्जरासंघो भवत्वयम् MBH. 2, 739. 7, 8225. HARIV. 1810. RĀGA-TAR. 2, 110. कपालसंघिर्विज्ञेयः केवलं समसंघितः (nach dem Comm. zu KĀM. NITRIS. abl. von संघि) Spr. (II) 1530. ein gestörtes Opfer MBH. 7, 9554. 12, 10273. 13, 7481. HARIV. 12269. संघितं च शिरो यत्नाच्छिक्तं रैत्रेणा तेजसा 7316. (mit der Sehne) *zusammengefügt* so v. a. *aufgelegt* von einem Pfeile MBH. 1, 5278. 6, 2203. 7, 549. 12, 3091. धनुषि BHĀG. P. 9, 10, 23. °वेणु *angelegt* d. i. an die Lippen 10, 35, 10. अत्ररितं तडु-भयसंघितम् *mit diesen Beiden* (Himmel und Erde) *verbunden* 5, 21, 2. मृत्यु° *mit dem Tode verbunden* so v. a. *dem Tode geweiht* MBH. 5, 2462. — b) *verbündet, der einen Bund oder Frieden geschlossen hat* Spr. (II) 3242. 6376. 6398. 6721. 6746. — c) *durch Mischung* u. s. w. *bereitet*: ein Liqueur u. s. w. BHĀVAPR. 5. n. so v. a. ein gebrautes Getränk ÇĀL-BHAKTIVILĀSA 19 im ÇKDR. — d) *fehlerhaft für संदित* (wie einige Hdschr. lesen) *gebunden, gefesselt* M. 8, 342.

— अत्रि, *partic. संघित betrogen, hintergangen* R. 2, 7, 23 (6, 24 GORR.). — Vgl. 1. घा mit अत्रिसम्.

— अरु, *partic. संघित erforscht*: त्रयो ऽनुसंधिता लोका बुद्धा सत्येन च HARIV. 809. — Vgl. 1. घा mit अरुसम्.

— अभि, *partic. संघित 1) zusammengefügt* BHĀG. P. 9, 22, 8. — 2) *zum Bundesgenossen gemacht*: एकेन बद्धो ऽमित्राः पलितेनाभिसंधिताः MBH. 12, 5113. — 3) *versehen worden mit* (instr.): रत्या मत्या गत्या च ययाहमभिसंधिता MBH. 6, 5740. — 5) *entschlossen zu, beabsichtigend*: शक्रवध° BHĀG. P. 4, 19, 27. — 6) *mit einer Absicht verbunden*, अनभि° so v. a. *uneigennützig*: दानानि MĀRK. P. 95, 14. कर्मन् 15. — Vgl. 1. घा mit अभिसम्.

— प्रति, *partic. संघित befestigt, verstärkt*: परेषीव° मनोरथः BHĀG. P. 5, 1, 22.

संधौ (1. घा mit सम्) f. 1) *Uebereinkommen, Vertrag*: यामित्रेणा संघा समर्थत्याः AV. 11, 10, 9. 15. TBR. 1, 7, 4, 6. अत्रि हि संघा धर्यति *gegen die Abrede* 2, 1, 4, 3. सत्या TS. 1, 7, 8, 4. GORR. 3, 7, 22. बद्धीः संघा अतिक्रम्य KAUSH. Up. 3, 1. — 2) *Versprechen, Gelöbniss* AK. 3, 4, 17, 105. H. 278. an. 2, 253. MED. dh. 20. HALĀS. 4, 30. गङ्गाम् — ततार संघामिव सत्यसंधः RAGH. 14, 52. संघामुग्रतरा व्यधात् LA. (III) 91, 8. इयं मे साधीयसी संघा DAÇAK. 86, 1. कृतसंध (कृतमंधं ed. Bomb.) *zugesagt, versprochen* MBH. 8, 3446. — 3) *Grenze, Schranken, festgesetzte Ordnung* (मर्यादा, स्थिति, अरधि) AK. H. an. MED. HALĀS. 5, 32. hierher nach dem Comm. das adj. कर्मसंध (so ed. Bomb.) *in seinen Handlungen die Schranken beobachtend* BHĀG. P. 6, 3, 42. — 4) = संघानं *das Mischen, Bereiten eines Trankes* ÇĀBDAR. im ÇKDR. — 5) *fehlerhaft für संध्या Dämmerung* VĀKĀSPATI bei BHAR. zu AK. 1, 1, 8, 3. ससंधेव निशा R. GORR. 2, 105, 18. — Vgl. अत्रिसंधम्, इन्द्रसंधा, जरासंध, जल°, दृढ°, सत्य°.

संघातर (von 1. घा mit सम्) nom. ag. 1) *der zusammenfügt, Zusammenfüger*: संघिम् RV. 8, 1, 12. Çiva MBH. 12, 10424. Vishṇu 13, 6971. — 2) M. 8, 342 schlechte Lesart für संदातर.

संघातव्य (wie eben) adj. 1) *anzufügen*: शिरम् Suçr. 1, 3, 11. — 2) *mit dem man sich verbünden, vertragen muss* HIT. 71, 22. n. impers.: